LUBSKÝ zpravodaj

Únor 2014

Ročník XXI

Cena 4, - Kč

Jak šel život

Vážení občané, každým rokem Vás informujeme o populačním vývoji v Lubech. Uvádíme počty o odstěhovaných a přistěhovaných občanech, počty narozených dětí a počty uzavřených manželství. Vzpomínáme také na ty, kteří nás uplynulý rok opustili.

Tyto informace již nemáme přesné!

Každý měsíc nám byly z centrální evidence zasílány změnové sestavy, kde nám byly poskytnuty veškeré informace o občanech za dané období. Referenční údaje obsažené v základním registru obyvatel jsou osobními údaji, což omezuje jejich užití a nakládání s nimi. Ministerstvo vnitra proto doporučilo nepředávat obcím zmíněné sestavy. V dubnu 2013 jsme z Městského úřadu Cheb obdrželi sdělení, že s okamžitou platností ukončují poskytování změnových sestav z informačního systému evidence obyvatel.

Od uvedeného data nemají obce přehled o tom, kdo se narodí nebo zemře jinde než v místě ohlašovny (mimo Luby), a o tom, kdo a kam se odstěhoval.

V současné době mohou úředníci veřejné správy nahlížet do Základních registrů a získávat z nich data pouze k určité osobě a ke konkrétnímu případu (žádosti). Každé nahlédnutí musí být vždy odůvodněno.

Matriční úřad vede záznamy o matričních událostech (narození, uzavřená manželství, úmrtí), které nastanou v jeho matričním obvodě. Uvedené počty se proto týkají pouze událostí, které nastaly v našem městě.

Matriční události v Lubech za rok 2013:

Úmrtí – 6; uzavřená manželství – 11 (4 sňatky se týkají občanů, kteří nemají v Lubech trvalý pobyt). Do Lubů se v roce 2013 přistěhovalo 72 občanů.

Do matričního obvodu Luby spadá také Nový Kostel. Pro zajímavost uvádíme počty matričních událostí za rok 2013 v Novém Kostele:

Úmrtí – 5; uzavřená manželství – 6.

Pokud se některý z našich občanů narodil, uzavřel manželství nebo zemřel jinde než v Lubech, tuto informaci naše obec nemá.

Touto cestou se omlouváme všem rodičům nově narozených dětí, že nebyli pozváni k slavnostnímu zápisu a přivítání novorozených občánků do života (vítání občánků). Z místních znalostí nám může být známo, která rodina se raduje z nového přírůstku. Neznáme však jména dětí a jejich přesná data narození. Je také možné, že by někteří mohli býti opomenuti.

Bylo by pěkné, aby tato dlouholetá, slavnostní tradice byla zachována. Žádáme proto rodiče, kteří mají stejný zájem, aby přišli o narození svých dětí náš úřad informovat.

Na závěr přejeme všem občanům zdraví, rodinné štěstí a mnoho osobních úspěchů v roce 2014.

Matrikářky MěÚ Luby, Edita Farová a Kristýna Zvrškovcová.

Informace MěDDM

Zveme děti a rodiče na **Maškarní ples pro děti, který se uskuteční v sobotu 22. února ve velkém sále MKS od 14.30 hodin** (bližší informace budou na plakátech).

Jarní prázdniny: Pro děti bude připraven bohatý program (každé dítě dostane ve škole podrobný letáček). Připravujeme hry, soutěže, **sport (úterý 25.2 od 10.30 hod v tělocvičně ZŠ florbal, ve středu 26.2. od 9.00 hod. v hale stolní tenis).**

Zveme maminky na mateřské dovolené do našeho klubu (PO + ČT od 10.00 hod.).

Vhodné pro děti, které již chodí. Co děláme? Cvičíme, malujeme, vyrábíme a hlavně si hrajeme (děti si nenásilnou formou zvykají na kolektiv).

Marie Hrbková, řed. MěDDM Luby

Sběr víček pro nemocného Pavlíka

Na začátku letošního školního roku přišli žáci 7. třídy s nápadem zorganizovat sběr víček od PET-lahví. Tato víčka jsou sice jen nepatrnou částí domácích odpadů, avšak často končí na skládkách a ve spalovnách. Z jakéhokoliv tříděného odpadu se stává surovina, kterou lze použít na jiné potřebné výrobky. Žáci chtěli pomoci jak přírodě, tak i měli v plánu získanými penězi z prodeje víček pomoci někomu, kdo to hodně potřebuje. Děti v průběhu září kontaktovaly maminku nemocného Pavlíka z Aše. Chlapeček, kterému v lednu letošního roku byly 4 roky, absolvoval naprosto banální operaci nosních a krčních mandlí. Po této operaci však upadl do kómatu, ze kterého se po 20 minutách oživování sice probral, ale přestal komunikovat a hýbat se. Pavlík Hrabčák potřebuje hlavně rehabilitovat, snad mu i peníze z prodeje vysbíraných víček pomohou k brzkému uzdravení.

Během tří měsíců se žákům podařilo vysbírat celkem 46 283 víček, což zaplnilo velkých 10 pytlů. Sběru se zúčastnily všechny třídy naší školy, avšak k nejúspěšnějším sběratelům patřil kolektiv sedmáků, který celou akci inicioval (celkem 20 300 víček).

Všem dětem velice děkuji za pomoc, čtyřletému Pavlíkovi všichni přejeme brzké uzdravení a jeho mamince šťastné chvilky se svým synkem.

PaedDr. Lenka Fialková

Oblastní turnaj ve stolním tenise v Lubech

V neděli dne 26.01.2014 uspořádal oddíl stolního tenisu ve sportovní hale v Lubech bodovací turnaj mladších žáků a žákyň.

Turnaje se zúčastnilo celkem 34 žáků a 22 žákyň ze 14 oddílů Karlovarského a Plzeňského kraje. Hrálo se od 9.00 hodin na osmi stolech (dvouhry i čtyřhry) a turnaj byl ukončen slavnostním předáním věcných cen v 16.00 hodin.

Výsledky žáci		Výsledky žákyně	
1. Květoň O.	Pocínovice	1. Jarošová	S. Plzeň
2. Závora	Un. Plzeň	2. Žižkovská	Dobřany
3. Vyleta	S. Plzeň	3. Marešová	J. Domažlice

Útěcha žáci		Útěcha žákyně	
1. Šupík	Sn. K. Vary	1. Vyletová	S. Plzeň
2. Valnoha	Sn. K. Vary	2. Kopecká	Aš
3. Novotný	KST K. Vary	3. Kárová	Lomnice
		4. Čáchová	Luby

Turnaj hrály také lubské děti. Dobře se umístil Vojta Levora na 5-8. místě, Lucka Čáchová obsadila čtvrté místo v soutěži útěchy. Dále náš oddíl reprezentovali v soutěži mladších žáků Tomáš Kvasnička a Ondra Bartoš, kteří nepostoupili ze základních skupin a zahráli si soutěž útěchy.

Velké poděkování patří všem, kteří zajišťovali tuto akci. Velice si vážíme sponzorů, kteří poskytli na tento turnaj finanční i materiálovou pomoc (Drogerie u Knapčíků, Potraviny Bohouš, Město Luby, Město Skalná, Šíma st. + ml., elektroservis Hrbek, truhlárna Bartoš, FP Technik a pekárna Lomany-Štěpánek).

Špryňar Milan, stolní tenis

Doma u Hitlerů

Doma u Hitlerů je název inscenace, kterou lubští žáci 8. a 9. třídy zhlédli v pátek 10. ledna 2014 v Západočeském divadle Cheb. Tuto hru, které autorem je známý spisovatel, režisér i herec v jedné osobě, Arnošt Goldflam, jsme viděli poprvé v jiných prostorech divadla, a to ve Studiu D.

Šestice mini příběhů zpracovaných neobvyklým způsobem naše žáky opravdu zaujala. Hlavní postavou inscenace je samotný tyran dvacátého století Adolf Hitler, který již 29. ledna 1923 v Mnichově řekl: „Pro budoucnost Německa mají zásadní význam tři věci…(a třetí z nich je) antisemitská koncepce: ta potvrzuje rasové odmítnutí toho, co je svou podstatou nepřátelské všemu německému. Nacionalismus je nad všechna očkování proti bacilům a antisemitská koncepce je nutnou obranou, chcete-li protilátkou proti moru, který dnes vládne celému světu."

Arnošt Goldflam, autor inscenace, se narodil v brněnské židovské rodině. Většina sourozenců jeho otce s rodinami zahynula v koncentračních táborech během 2. světové války. Když Goldflam psal jednotlivé příběhy, znal fakta. Snažil se však Hitlera vykreslit jako člověka, který žije banálním měšťanským způsobem. Najednou zbavil führera démoničnosti, pohlíží na něj jako na soukromou osobu s obyčejnými cíli, tužbami i lidskými potřebami. Ač adjektivum „lidský" ve spojení s tímto diktátorem 20. století je velice sporné.

Autor scénáře říká: ,,Pnutí mezi veřejným zjevem a domácí realitou se mi zdálo zajímavé. Byl bych rád, kdyby si po zhlédnutí inscenace divák uvědomil, že průměrných lidí jsou miliardy a v každém dřímá kousek touhy po moci, kousek malého Hitlera." Myslím si, že těmito slovy autor hry vyjádřil to, co s touto hrou zamýšlel.

Setkali jsme se zde s mladičkým Gruzíncem Džugašvilim (Stalinem), s milenkou a později i manželkou führera českého původu Evou Braunovou, s manžely Goebbelsovými, s Himmlerem i s Göringem.

Inscenace s názvem Doma u Hitlerů měla premiéru v brněnském HaDivadle v listopadu 2007. Na prknech ZDCH ji režíroval pan Šimon Dominik. A musím říct, že skvěle! Naše děti se novému, až komediálnímu ztvárnění zrůdy 20. století dokázaly zasmát. Navíc žákům jisté informace, které jsem jim sdělila již před zhlédnutím představení, pomohly alespoň částečně pochopit realitu 30. a 40. let minulého století. Žáci měli spousty otázek i po skončení představení. Jsem ráda, že o událostech let minulých přemýšlejí, chtějí znát historii, zajímají se o osudy významných lidí.

Opět musím poděkovat „Kraji" za poskytnutou dotaci na dopravu. Již se těšíme na další hry, které nám ZDCH připraví. I když mám v úmyslu navštívit s našimi žáky také představení divadla i v Karlových Varech. Věru, tam jsme ještě nebyli!

PaedDr. Lenka Fialková

Pozvánka na „Jarní hraní"

Vážení občané, chtěla bych Vás informovat o akci „Jarní hraní", kterou pořádá 5. dubna od 14.00 hodin město Luby ve spolupráci s místní základní školou. Jedná se o program, který má potěšit veřejnost a umožnit místním lidem, různým drobným umělcům i dětem ze základní školy prezentovat své rukodělné výrobky. Chtěla bych tedy tímto oslovit všechny „tvořivé" občany, kteří by se chtěli pochlubit svým umem a předat své zkušenosti dále, aby mě navštívili do 21. března na MěÚ v Lubech nebo zavolali na telefonní číslo 603 718 756. Dále je možné také kontaktovat Mgr. Zorku Kutmanovou, která mně bude s organizací této akce pomáhat. Byly bychom rády, kdyby si návštěvníci mohli i různé techniky u vystavujících zkusit. Město Luby přispěje na potřebný materiál určitou finanční částkou každému, kdo bude „provozovat" v kulturáku nějakou minidílničku.

V souvislosti s příchodem jara bychom uvítaly především ukázky zdobení kraslic, výrobu různých velikonočních dekorací. Přivítáme však i výšivky, obrazy, fotografie, keramiku, ubrouskovou techniku, háčkování, paličkování a další jiné výrobky, které si vystavující budou moci i prodávat.

Přijďte se tedy všichni podívat na výtvory místních spoluobčanů a inspirovat se jejich nápady a koníčky.

Vstup je zdarma.

Mgr. M. Hrabovská

Deváťáci zabodovali

Ve školním roce 2013/2014 se naše škola opět zapojila do projektu společnosti **SCIO** s názvem **Stonožka**. Deváťáci absolvovali testy z českého jazyka, matematiky a obecných studijních předpokladů.
Mottem společnosti Scio je „Vím, co umím.“ A právě informaci o tom, kolik toho kdo umí po vypracování a následném vyhodnocení testů společností SCIO, žáci získali. Podrobné výsledky těchto testování umožňují škole každoročně porovnávat úroveň svých žáků s výsledky v minulosti i hlídat si srovnání s ostatními školami v ČR. Tyto výsledky jsou také pečlivě analyzovány vyučujícími. Po vyhodnocení testů dostanou žáci hodnotící zprávu, která může sehrát i významnou roli při výběru střední školy. Těší nás, že i letos se můžeme pochlubit pěknými výsledky.
V českém jazyku jako každoročně patří naše škola mezi 10 % nejúspěšnějších škol v testování, a to díky špičkovým výkonům lubských deváťáků v testech.
Výsledky v matematice máme nadprůměrné a lepší než 70 % zúčastněných škol. Součástí analýzy byla i tabulka extrémních výsledků, kdy žáci dosáhli v daném předmětu vysoce nadprůměrného až špičkového výsledku. Za zmínku jistě stojí, že z celkového počtu 16 testovaných deváťáků bylo letos takto vyhodnoceno v českém jazyku šest žáků, v matematice a obecných studijních předpokladech to byly 3 děti.
Co dodat na závěr? Snad jen přání, aby naši vycházející žáci uspěli zrovna tak dobře u přijímacích zkoušek a naše škola si takto dobré renomé udržela.

Mgr. M. Hrabovská

Vyberte si v knihovně

Doherty Paul: **Dominika.**
Krutý, smutný, vášnivý i dojemný Agrippinin příběh nás zavede do amfiteátru, kde na žhnoucím písku umírají odsouzenci i gladiátoři, staneme se tichými svědky přepychových císařských hostin s nadívanými otrokyněmi. Na každém kroku tu číhá smrt, každé jídlo, každá číše vína může být otrávená. Před rozmary šílených mocných si nikdo nemůže být jistý životem. Sugestivní příběh nám nedá vydechnout, dokud neobrátíme poslední stránku.

William Dietrich: **Napoleonovy pyramidy.**
Neobyčejně napínavý román čtenáře zavádí do doby, kdy si generál Napoleon Bonaparte začal svými vojenskými úspěchy důrazně říkat o politickou moc. Při svém egyptském tažení chce budoucí císař získat přístup k pradávné moudrosti. A právě dobrodružné hledání moudrosti se nakonec stává hlavním tématem této skvělé napsané knihy.

Soňa Sirotková: **Markéta Přemyslovna.**
Příběh Markéty Přemyslovny, české princezny na trůně dánském. Oslnivou krásou a soucitem si velmi brzy získá srdce lidu a přijímá nové jméno Dagmar – Ta, jež nese světlo. Svůj život zasvětí dánskému lidu v pomoci nejchudším a nemocným. Legenda o královně Dagmar žije sedm set let do dnešních dnů.

Jean-Louis Fournier: **Kam jdeme, tati?**
Hořký příběh dvou těžce tělesně i duševně postižených chlapců, napsaný s nadhledem a cynickým humorem jejich vlastním otcem, známým francouzským spisovatelem. Vzpomínky a příhody, často popisované jen na několika řádcích a vždy s brilantní pointou, téměř vždy zamrazí v zádech.

Asa Larssonová: **Prolitá krev.**
Za tuto knihu obdržela autorka v roce 2004 cenu za nejlepší švédský kriminální román. Knihy Larsonové byly vydány již v patnácti zemích. Prolitá krev je strhující thriller s neopakovatelnou atmosférou.

za knihovnu Tomanová V.

Informace o zahájení prací

Projekt „Omezení výskytu invazních druhů rostlin v Karlovarském kraji“, který probíhá a skončí v prosinci 2015, se týká také občanů Lubů a okolí.

Je v zájmu nás všech, pomoci při likvidaci těchto invazivních rostlin. Podrobné informace a mapka jsou zveřejněny na stránkách města www.mestoluby.cz

Komunální poplatky

Finanční odbor MěÚ v Lubech upozorňuje občany, že splatnost za pronájem obecních pozemků je do 15. února 2014.
Poplatek za psy je splatný do 31. března a za odpady do 31. května (uvedeno na složenkách).
Odpady je možné platit i po částech, ale splatnost celé částky je do konce května.
Občané, i přes obdrženou složenku, mohou platit přímo na úřadě.

Finanční dar školce

Při Vánočním setkání u stromku v prosinci minulého roku bylo za prodej svařeného vína vybráno 6.075,- Kč, z dobrovolného příspěvku za výborné bramboráky, připravované zdarma chebskou společností Elektrosun (moc děkujeme!), bylo získáno dalších 2.600,- Kč.
Vybrané peníze putovaly jako každý rok do naší mateřské školy.

Odborníci z ČOI poradí

Poradenská služba České obchodní inspekce (ČOI) funguje na chebské radnici každou první středu v měsíci. Její pracovníci jsou zájemcům k dispozici vždy od 15 do 17 hodin v kanceláři vedoucího živnostenského úřadu v chebské radnici (v ulici 26. dubna, 1. patro, číslo dveří 37).
Můžete se přijít poradit s reklamacemi, nedodržením lhůt, nesprávným účtováním a podobně. S sebou je nutné si vzít všechny související doklady.

Děkuji tímto zástupcům města, Sboru dobrovolných hasičů a všem spoluobčanům, kteří se dne 9. ledna 2014 přišli rozloučit se zesnulou Pavlou Pelcovou.
Za rodinu manžel Miroslav a děti.

Blahopřejeme

Své 70. narozeniny před několika dny oslavil pan Klaus Herold, nám všem dobře známý jako starosta partnerské obce Erlbach.
Sice již v důchodu, přesto nadále aktivní v řízení obce, která za jeho působení dosáhla mnoha pozitivních změn v životě občanů. Uznání se dostalo obci a starostovi také ze stran krajských i státních organizací.
Velkou roli pan Herold sehrál i při plánování a realizaci společných aktivit s městem Luby. Za deset let od podpisu Smlouvy o partnerství bylo vytvořeno mnoho kulturních a společenských aktivit, ze společných přeshraničních programů EU bylo získáno nemalé množství dotací na různé stavební opravy či úpravy v našem městě. Největší akcí byla jistě přestavba náměstí a prostoru kolem sochy houslaře.
Od konce loňského roku, kdy došlo ke včlenění Erlbachu pod Markneukirchen, již pan Herold oficiálně nemá titul starosta, ale Ortsvorsteher, což lze přeložit jako představený obce. Při svém blahopřejném projevu mu starosta Markneukirchenu, pan Andreas Jacob řekl, že pro něj i nadále zůstává starostou, byť zastupujícím. Také občané, kteří mu přišli poblahopřát, mu jinak než: pane starosto, neřekli. „Byl jsi starostou, zůstaneš starostou“, shodovali se.
I pro nás jistě vše zůstane při starém – takže:

„Pane starosto, i my, občané Lubů, přejeme vše nejlepší, hodně zdraví, spokojenosti, mnoho štěstí a úspěchů do dalších let!“

Inzerce

MALÍŘ POKOJŮ A NATĚRAČ

ROMAN UTĚKAL
(LUBY)

PROVÁDÍM MALÍŘSKÉ
A NATĚRAČSKÉ PRÁCE
LUBY - PLESNÁ – SKALNÁ
A OKOLÍ V OKRESU CHEB

SPOLEHLIVÉ JEDNÁNÍ

VOLEJTE PO 16. HODINĚ
DO 21 HODIN

TEL.: 606 253 631

MĚSTO LUBY
7. Reprezentační ples města Luby
14. 2. 2014 OD 20:00
V MKS LUBY
PROGRAM :
K POSLECHU A TANCI HRAJE SKUPINA GRIFF
UKÁZKA SPOLEČENSKÝCH TANCŮ
MÓDNÍ SHOW
VYSTOUPENÍ VESNICKÝCH MAŽORETEK
Z NOVÉHO KOSTELA
TOMBOLA
VSTUPNÉ 150.- KČ
PŘEDPRODEJ VSTUPENEK : P. ŽÁČKOVÁ +420 603 949 300

Tříkrálová sbírka 2014
Štěstí a zdraví vinšujem Vám.
Hlavní koledovací den letošní Tříkrálové sbírky byl ve Skalné, Plesné a v Lubech v sobotu 11. ledna 2014.
Do ulic našich měst vyrazilo 12 skupinek koledníků, které měly 3 - 4 členy, a 5 dobrovolníků pomáhalo s dopravou a administrativou.
Na území farnosti Skalná jsme celkem vybrali 39.834Kč, a to v Lubech 20.185Kč, v Plesné 9.398Kč a ve Skalné 10.251Kč.
Všichni, kteří se tři králů u svého prahu nedočkají, mohou na regionální účely přispět také převodem na účet Farnosti Skalná 781959379/0800 u České spořitelny s v. s. 7777 určeným pro skalnenskou Tříkrálovou sbírku.
Na celostátní projekty Charity Česká republika lze pak přispívat celoročně prostřednictvím dárcovské SMS ve tvaru DMS KOLEDA na číslo 87777 (cena DS je 30,- Kč, na TS tím přispějete 27,- Kč), anebo bankovním převodem či vkladem na celostátní konto Tříkrálové sbírky č. 66008822/0800 u České spořitelny.
Římskokatolická farnost Skalná, která každoročně sbírku pořádá, děkuje všem, kteří přispěli doma, na ulici, nebo v práci, za jejich ochotu „začít rok dobrým skutkem", jak znělo motto letošní sbírky.
P. ThMgr. Piotr Libner
administrátor farnosti
www.trikralovasbirka.cz

V kriminále se narodil, na šibenici zemřel – 1. část

Dostalo se mi zajímavé informace, že v knize „Nejslavnější mordy první republiky“, kterou napsal pan Miloslav Jedlička, je i příběh jistého Františka Sandtnera, který měl otce v Schönbachu. To mě zaujalo, spojil jsem se s autorem knihy a požádal o zaslání článku a souhlas s jeho otištěním v Lubském zpravodaji. Článek i souhlas Miloslava Jedličky jsem obdržel, za což mu i jménem našich čtenářů mnohokráte děkuji. *Jan Kreuzinger*

Pohřeb, který se konal 12. dubna 1926 na hřbitově v dnes už neexistující obci Rockendorf, necelých 7 km od Lázní Kynžvart byl středem pozornosti nejen obyvatel ze širokého okolí, ale také novinářů, četnictva a několika policejních agentů v civilu. Byly totiž pohřbívány pozůstatky čtyř obětí brutálních vražd - čtyřicetiletého Rudolfa Döllnera, jeho čtyřleté dcery Anny, devítiletého syna Theodora a třicetileté služebné Marie Hoffmannové. V úterý 4. května byla pohřbena i pátá oběť zločinu - třicetiletá Žofie Döllnerová, manželka Rudolfa Döllnera a matka pěti dětí. (Josef – 7 let, Kašpar – 11 let, Anna – 4 roky, Theodor – 9 let, Marie – 9 měsíců).

Přítomnost místních četníků a pražských detektivů při obou pohřbech nebyla náhodná. Měli zabránit otevření rakví, které byly na hřbitov přivezeny pod dohledem četnictva přímo z pitevních prostor Ústavu soudního lékařství v Plzni. Z vyšetřovacích důvodů byly totiž hlavy obětem při pitvě odňaty a do rozhodnutí soudu uloženy v ústavu. Množství zvědavých novinářů nejen ze všech významných listů z Čech, Moravy a Slovenska, ale i z Rakouska, Německa a Polska pátrali po jakémkoliv detailu, ze kterého by mohli vycházet při svých spekulacích o vrahovi, který v době pohřbu nebyl ještě znám. Odhalení, že v rakvích leží těla bez hlav, by přinejmenším vyvolalo hysterickou úvahu o tom, že hlavy po činu odřezal svým obětem sám vrah. Hrozilo další řetězení spekulací, které se přímo nabízely – z jakého důvodu vrah řezal hlavy, co s nimi dělal a kam je uschoval. Byl to právě silný počet četníků přítomných na pohřbu, který udržel důstojnost, klid a pořádek pohřebního obřadu.

Zločin, který neměl v historii prvorepublikového Československa obdoby, se stal na velikonoční svátky v noci z Velkého pátku na Bílou sobotu. Dějištěm krvavé události se stal osamělý statek zvaný Untere Doyscherhof. Statek stál asi 10 minut chůze od osady Rockendorf, která čítala 74 domů a 412 německy mluvících obyvatel. Uprostřed návsi stál i malý pivovar. Po 10. dubnu 1926 tuto malou, dosud neznámou osadu znalo obyvatelstvo celé Československé republiky, včetně k republice přináležející Podkarpatské Rusi. Dnes bychom ji hledali na mapě marně. Po válce byla přejmenována na Horní Žitnou, obyvatelstvo bylo převážně odsunuto a celý prostor po válce převzala armáda pro výcvikové účely. Osada i statek chátraly a po čase se přeměnily v ruiny. Do zapomnění po čase upadl i krvavý zločin, který dnes připomíná jen dobový tisk. Dnes sotva znatelné obvodové zdi statku Doyscherhof s patrným půdorysem kuchyňských kamen pak připomíná samotné místo činu.

Vraťme se však zpět k 10. dubnu 1926. Krátce po jedné hodině po půlnoci vyběhl 11letý Kašpar Döllner – syn zavražděných do podkroví obytné části statku a vzbudil duševně zaostalého 15letého Wilibalda Weidla, který byl u Döllnerů zaměstnán i s ubytováním jako pasák dobytka. Řekl mu, aby se rychle oblékl a doběhl do vsi pro dědečka Hanse Döllnera, že se na statku stalo něco hrozného. Když pak nahlédl do místnosti, uviděl zmasakrovaná těla, která ještě sténala, nepořádek a všude samou krev. Plačící Kašpar znovu vybídl Wiliho, aby utíkal do osady pro dědečka, ale Wili zabloudil a po chvíli se vrátil. Snad měl i strach, byla totiž ještě noc, padal drobný sníh, ale opětovným pohledem do místnosti se zakrvácenými těly a usedavě plačícího Kašpara byl donucen pokus opakovat. Nakonec se mu vzkaz Kašpara podařilo doručit a ospalému 76letému muži úryvkovitě nastínit, co se vlastně stalo. Starý muž poté vzbudil zetě Hanse Tyrna, který zalarmoval sousedy a sám běžel s pasákem Willim Weidlem na statek. Za chvíli po nich dorazil na statek i Hans Tyrn se sousedy. Za ním dobíhali další lidé, někteří i s dětmi.

Pohled do místnosti byl otřesný. Zdezorientovaný a zmatený starý Döllner bezděky vynesl tělíčko mrtvé Anny z pokoje a položil je na kuchyňský stůl. Rovněž i 30letá služka Hoffmannová a Theodor Döllnerovi už nejevily žádné známky života. Žofie Döllnerová, Rudolf Döllner a jejich syn Josef pouze sténali a z hlubokých ran jim vytékala krev. Těm pak starý Döllner postupně přikládal na rány studené obklady a pokoušel se rány hadry ovázat. Hans Tyrn nemeškal a utíkal zpátky do osady, zapřáhl koně k bryčce a ujížděl do Kynžvartu pro lékaře MUDr. Sigmunda Olberta. Lékař před odjezdem neopomněl telefonicky vyrozumět o případu nejen nemocnici v Chebu, ale i Kynžvartskou četnickou stanici

a v 5:45 hodin dorazil na místo činu. Rovněž i on – válečný veterán s bohatými zkušenostmi s ošetřováním těžce zraněných vojáků byl pohledem na mrtvá a zraněná těla otřesen. Přesto udělal vše možné pro záchranu dosud žijících obětí neznámého vraha. Rány jim ošetřil, zdesinfikoval a obvázal. Jeho možnosti však byly – jak sám do protokolu uvedl – silně omezené. Zranění Rudolfa Döllnera považoval za velmi těžká a pochyboval o tom, že je možné taková zranění přežít. Rovněž i u dosud žijícího Josefa správně diagnostikoval zranění – měl proraženou lebku.

V tu dobu se rozdrnčely telefony na všech četnických stanicích v blízkosti Kynžvartu. Starosta osady Rockendorf i správce pivovaru žádali o vyslání četnictva k vypátrání vraha. Jako jediní totiž měli zavedeny v obci telefony. O tragédii byl telefonicky vyrozuměn i okresní četnický velitel v Mariánských Lázních – kapitán Arnošt Členěk, který na uvedenou usedlost vyslal z různých okolních četnických stanic celkem 10 mužů, vyrozuměl soudní vyšetřovací komisi a sám se také vydal směrem k Doyscherhofu.

Hlídka, která se dostavila na místo činu jako první, se snažila konat podle příslušných směrnic. Zapsala si jména svědků a vykázala čumily z místnosti. Vykázat zvědavce ze statku však už bylo nad její síly. Krátce nato se dostavil i okresní četnický velitel. Před statkem byl „uvítán“ snad všemi obyvateli osady, včetně dětí. Teprve za pomocí dalších četnických posil se podařilo všechny zvědavce ze dvora statku i z jeho okolí vypudit. Lidé totiž zvenčí nahlíželi otevřeným oknem do místnosti s mrtvými a zraněnými. Do kuchyně soustředil četnický kapitán pouze lékaře, pasáka Wilibalda Weidla, Hanse Döllnera a uplakaného, bosého a zimou se třesoucího 11letého Kašpara, který byl stále v noční košili. Sám chlapce oblékl a přehodil přes něho houni a uvařil mu čaj. Krátce po poledni se na místo činu dostavila chebská vyšetřovací komise, plzeňský policejní komisař a policejní psovod se psem. Pes však stopu nezachytil. Přestože v noci padal nejdříve déšť a pak sníh, musel vrah zanechat své stopy ve sněhovém poprašku, zvědavci je zničili. Zničeny byly i všechny další stopy v kuchyni a místnosti. Ve studené místnosti bylo otevřené okno a v samotné místnosti vládl nepořádek, který svědčil o tom, že byla prohledávána. Obsah zásuvek psacího stolu byl vysypán na podlahu, kolem skříně bylo rozházeno oblečení. V předsíni byl vysypán cukr smíšený se sádlem a na podlaze se válely další věci vytažené z komody. V prvním patře obytné budovy byla vypáčena skříň.

Pod stolem v místnosti, kde k tragédii došlo, pak komise našla jen zakrvácenou sukni a pod jednou z postelí kladivo. Kromě kladiva, zakrvácené sukně a několika krvavých otisků dlaní a prstů na nábytku byl také zajištěn i nakousnutý perníkový koník ležící na stole…

Pak následovaly předběžné výslechy. Jediným očitým svědkem krvavé události byl jedenáctiletý Kašpar Döllner, který spával s otcem v jedné posteli. Probudil se, když se na něho otec převalil a začal chroptět. Uviděl jakéhosi muže, který cloumal matkou a žádal peníze. Když začala matka vstávat a křičet o pomoc, udeřil ji sekerou. Pak se hošík schoval pod peřinu a tím si prakticky zachránil život. Chlapcovu výpověď komise však zcela zpochybnila. Malý, teprve 11letý Kašpar prý nemohl ve tmě nikoho poznat, neboť dům neměl zaveden elektrický proud. Událostí musel být šokován a nemůže si upamatovat na průběh děje, navíc trpí epilepsií a je ke svému věku zaostalý. Byla to hrubá chyba.

Otec zavražděného Rudlolfa Döllnera neuvedl k osobě vraha rovněž nic podstatného. Nedokázal odpovědět ani na otázku, kolik měla vyvražděná rodina peněz. Jen si vzpomněl, že jeho syn v minulých dnech prodal na trhu v Kynžvartu vola, za kterého musel utržit nejméně 3.000,- Kč.

Zatímco chebská vyšetřovací komise prováděla prvotní výslechy, kapitán Členěk se postavil doprostřed dvora, rozhlížel se a hledal něco, co by později mohlo případ vyřešit. Vypadalo to, jakoby si chtěl natrvalo vrýt do paměti Döllnerův statek.

Statek tvořil jeden uzavřený celek čtvercového tvaru s velkým dvorem uprostřed. Kromě obytné části se statek skládal ze stáje, špýcharu, stodoly, menší kolny a kolny na koňské povozy. Do usedlosti byl jediný přístup, velkými vraty opatřenými závorou. Na noc se vrata pečlivě zavíraly a po dvoře celou noc volně běhali dva psi. Tudy nemohl nikdo nepozorovaně projít. Na dvoře i kolem celé usedlosti bylo po nočním čerstvě napadaném sněhovém poprašku stovky stop od zvědavců. Pak vyšel před statek. V okruhu 50 metrů od budov však bylo stop mnohem méně. Z těchto stop ho zaujaly šlápoty, vedoucí do polí. Usoudil, že stopy vytvořila obuv vojenská nebo pracovní. Začal je sledovat a asi po 500 metrech našel odhozený svetr potřísněný krví. Šlápoty vedly dále k lesu. Sotva vstoupil do lesa, našel zde zakrvácenou sekeru. Stejně jako svetr se stala součásti vyšetřovacího spisu. *(pokračování v příštím čísle)*

Lubský zpravodaj: vydává MěÚ Luby, nám. 5. května 164, PSČ 351 37, odpovědný redaktor J. Kreuzinger. Registrováno u MK ČR E 11477. Tisk: GTS – Global Transaction Systém LLC, organizační složka, 351 35 Plesná, Tovární 40. Cena výtisku včetně 15% DPH. Redakce neodpovídá za obsah dodaných článků a obsah článků nemusí vyjadřovat názor redakce. Příspěvky v elektronické podobě zasílejte do 25. dne předchozího měsíce na adresu: rommil@atlas.cz.
Informace o městě Luby na adrese: www.mestoluby.cz.